

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1610** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. В. А. - САК, срещу решение (без посочен номер) от 19.12.2023г. по НАХД № 2035/2023г. на Софийски районен съд, 13-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-011087 от 17.06.2022г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП на Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Решението е обжалвано от санкционираното лице, чрез адв. А., който с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, касационни основания по чл.348 ал.1, т.1 и т.2 от НПК, моли за отмяната му и за отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Касаторът излага съображения в насока, че решението на контролирания съд е „бланкетно“ от към мотиви. Счита, че нарушението е неправилно квалифицирано. На следващо място се излагат твърдения, че не са конкретизирани повредите по двете ППС, така че да може да се приеме, че се касае за ПТП. Счита, че АНО не е установил в пълнота фактическата обстановка и не е установил причинната връзка с настъпилия вредоносен резултат. В тази връзка твърди, че непосредствено в кръстовището е бил паркирал друг автомобил, който пречатствал видимостта на жалбоподателя за

наличие на движещи се автомобили по пътя с предимство. В заключение се сочи, че липсва субективния признак на състава на нарушението по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Претендира разности.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация- началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, не изпраща представител и не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е валидно, допустимо и правилно. Аргументите на съда за да направи този извод са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства решаващият съд е приел, че на 03.06.2022 г. около 14:05 ч. в [населено място], жалбоподателят Е. Г. управлявал а. "ШКОДА О." с рег. [рег.номер на МПС] по улица без име с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица], при наличие на пътен знак Б1, жалбоподателят не пропуснал движещия се отдясно т.а.,„Д. ДОКЕР“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. Г., в резултат на което го ударил от лявата му страна и увредил калника и гумата му.

Настоящият касационен състав намира, че при формиране на вътрешното убеждение на районния съд, относно изведените фактически обстоятелства, са спазени процесуалните правила и на базата на пълен, всеотраслен и обективен анализ на допустимите доказателствените източници, при съобразяване на действителното им съдържание, като е даден убедителен и законосъобразен отговор на наведените от жалбоподателя възражения. Касационният състав намира за неоснователно възражението на касатора, че решението на предходната съдебна инстанция е „бланкетно“/немотивирано/ - напротив, всички възражения на санкционираното лице са били разгледани, подложени на преценка и отхвърлени като неоснователни, поради което не са били допуснати твърдените в касационната жалба процесуални нарушения и не е налице касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2, вр. ал.3, т.2 пр.1 от НПК, обуславящо отмяна на оспорваното решение с произтичащите от това последици.

Въз основа на установената фактическа обстановка районният съд е обосновал верен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на СРС за това, че са спазени разпоредбите на чл.43 и сл. от ЗАНН в хода на установяване на нарушението, както и на чл.57 от ЗАНН при издаване на наказателното постановление. Съставен е акт за установяване на административно нарушение, съдържащ реквизитите по чл.42 от

ЗАНН, който е надлежно подписан и връчен и против който е било упражнено правото на възражение по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Издаденото наказателно постановление отговаря на изискванията на чл.57 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В случая отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на задължението, установено с посочената правна норма в хипотезата по предложение трето – несъобразяване с пътните знаци, в случая знак Б1, вследствие което е реализирал ПТП с преминаващия по пътя с предимство лек автомобил. Със словесното описание на извършеното деяние, дадено в АУАН и НП и неговата правна квалификация, в достатъчна степен са индивидуализирани признаците на нарушението. Видно от съставения акт за установяване на нарушението кръстовището е урегулирано със знак Б1, уточнено и в протокола за ПТП от 03.06.2022г., скица на ПТП от 03.06.2022г., както и в декларация, попълнени от А. Г. и Е. Г. от същата дата, приобщени към преписката, в които изрично е отбелязано наличие на пътен знак Б1. Деянието е описано коректно от контролния орган в АУАН, че на посочените време и място, при наличие на пътен знак Б1, касаторът не е пропуснал движещият се с предимство товарен автомобил „Д. Докер“ с рег. [рег.номер на МПС] и е реализирал ПТП с настъпили щети, като деянието е индивидуализирано в нужната степен. Съгласно т.30 от ДР на ЗДвП "пътно-транспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

Неоснователни са възраженията на касатора, че не е безспорно установено вмененото му административно нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и „липсва субективния признак“. По делото е безспорно установено наличието на пътен знак Б-1 по посока за движение от [улица]към [улица]на кръстовището с [улица]. Видно от скицата на органите на ОПП - СДВР е отбелязано наличието на знак Б-1. Наличието на такъв знак се посочва и в декларацията със скицата, попълнена от другия участник в ПТП. Установената от СРС фактическа обстановка по извършване на нарушението се подкрепя още от показанията на актосъставителя и другия участник в ПТП. СРС е проявил нужната процесуална активност, насочена към изясняване обективната истина, като допуснал, събрал и проверил относимите доказателства. Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, и съобразявайки презумптивната доказателствена сила на АУАН, регламентирана с нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, СРС е достигнал до верния извод, че от касатора е осъществен състава на визираното в АУАН и НП административно нарушение. По повод доводите на касатора следва да се отбележи, че от доказателствата по делото не се установява наличие на паркиран автомобил. От друга страна, дори евентуално да е имало паркиран автомобил и видимостта да е била ограничена, това не би освободило касатора от задължението му да пропусне движещ се по път с предимство автомобил, отбелязано със съответен знак, който знак той е възприел, понеже е следвало да се съобрази с препятствието и да предприеме маневра, като избегне настъпване на ПТП. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата, пътен знак Б1 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да пропуснат движещите се по пътя с предимство, което може да стане и без спиране. По аргумент

от цитираната норма водачът на пътно превозно средство, в случай, че няма добра видимост или липсва такава, следва да спре преди да премине и да продължи след като се увери, че няма опасност от настъпване на ПТП. Както е посочил и СРС, дори да е било налично МПС, паркирано в нарушение на закона, то чуждото противоправно поведение не би изключило виновното деяние на касатора.

Съответно разпоредбата на чл.179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1 т. 5 от ЗДвП, в приложимата ѝ редакция, предвижда санкционирането на това деяние с налагането на глоба в размер на 200 лв. В случая на санкционирания водач е наложено административно наказание глоба, в законоустановения размер. В случая водачът не е съобразил поведението си с предписанието на пътен знак Б-1 , като не пропуснал и реализирал ПТП с движещия се по път с предимство т.а. „Д. Докер“ с рег. [рег.номер на МПС] . Със своите действия касаторът нарушил разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДвП и е осъществил състава на чл. 179, ал.2 във вр. с чл. 179, ал.1, т.5 ЗДвП, за което правилно е санкциониран с потвърденото от районния съд наказателно постановление.

В заключение, в обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63в от ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение да бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63в от ЗАНН.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VIII -ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63 в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.12.2023г. по нахд № 2035/2023г. на Софийски районен съд, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.